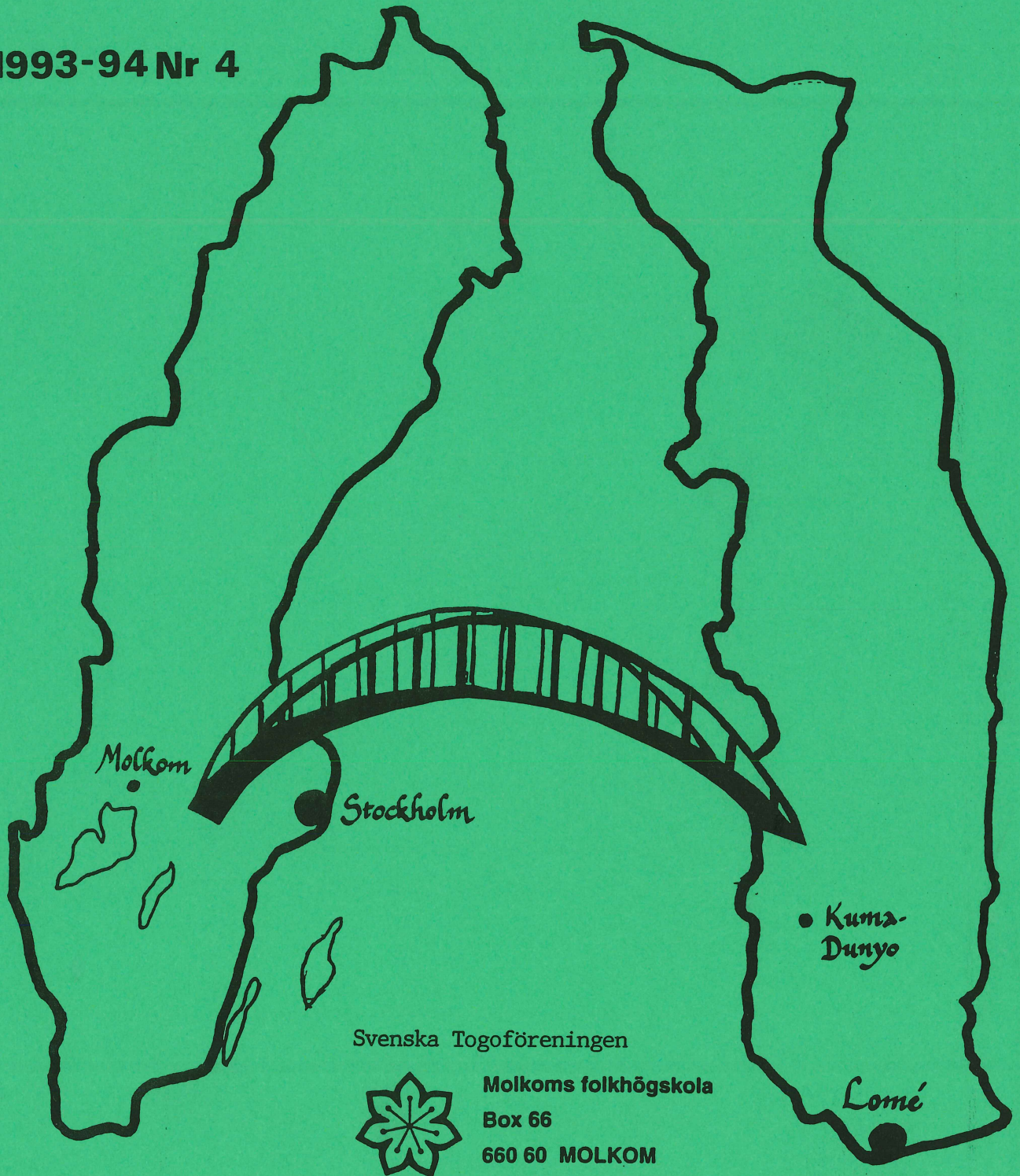

AGBLE!

"AGBLE" betyder fält på ewe-språket. "AGBLE!" = Till fälten!, Till arbetet!, Kom igen!

1993-94 Nr 4

AGBLE!

AGBLE! är en informationsbulletin för i första hand Svenska Togoföreningens medlemmar och stödjare av byfolkshögskolan Foyer Rural/CRASE i Togo, Västafrika. AGBLE! ges ut av deltagarna i u-landskursen "Folkbildning och livsvillkor i u-land" vid Molkom folkhögskola. Kursen görs i samarbete med Svenska Togoföreningen och tre månader av kurstiden är förlagd till CRASE i Kuma-Dunyo. I AGBLE! vill vi informera om utvecklingen vid CRASE och i kommunen Kuma, om Svenska Togoföreningens arbete och om vad vi gör i vår kurs.

A nos lecteurs

Ici enfin un numéro d'AGBLE!. Le retard est causé par moi, soussigné. Après la fin du course j'étais trop fatigué et j'ai décidé de laisser le dossier de l'AGBLE! pour le moment. Quand j'avais recommencé fin juillet, j'étais frappé par un accident de voiture, ce qui m'a arrêté encore trois mois.

Maintenant un nouveau groupe se prépare pour un séjour à Kuma-Dunyo. Esperons que le prochain numéro d'AGBLE! ne vous laissera attendre trop longtemps.

Mats M.

Till våra läsare

Här kommer äntligen ett nummer av AGBLE! Föreningen beror på mig, undertecknad. Efter kursens slut var jag alltför trött och lät AGBLE!-materialet ligga. När jag började röra i papperen i slutet av juli, råkade jag ut för en bilolycka, vilket avhöll mig från att röra materialet i ytterligare ca tre månader.

Nu förbereder sig en ny grupp i Molkom för en vistelse i Kuma-Dunyo. Låt oss hoppas att nästa nummer av AGBLE! inte låter er vänta alltför länge.

Mats M.

Årsmöte på Mora
folkhögskola 27/11
kl. 12⁰⁰

Hej!

Här kommer äntligen det fjärde nr av Agble som vi har snickrat ihop efter hemkomsten från Togo.

Att på några sidor klämma in upplevelser från tre månader är en omöjlig uppgift men här har ni ett axplock.

Våra första veckor i Togo blev inte som vi tänkt oss då vi helt plötsligt befann oss i något som liknade ett mindre inbördeskrig. Inte den bästa början men så här i efterhand kan vi tänka tillbaka på det som en lärorik erfarenhet. Det mest bestående minnet är ändå de människor vi mött och kulturen vi fått uppleva.

Vi har just avslutat helgens seminarium (6-7 maj), då vi fick träffa både nya sökanden och gamla elever. Det kändes positivt att så många kom hit och visade intresse. Det blev en trevlig helg.

Nu är det bara en dryg vecka kvar tills vi återigen sprids över landet. Våren har snart övergått i sommar och vi tar vara på varje minut. Det återstår nu bara att tacka för oss och önska en trevlig sommar!!

Eva N och Angelica.

Bonjour

Finalement le quatrième numéro d'Agblé, que nous avons fait après l'arrivée en Suède, est prêt. Voici quelques-uns de nos impressions les trois mois au Togo.

Les premières semaines au Togo n'ont pas été comme nous nous sommes les attendus. Soudainement nous nous sommes trouvés au milieu d'une situation qui semblait à une petite guerre civile. Ce n'était pas le meilleur début pour nous, mais maintenant nous pouvons le penser comme une expérience instructive.

Le souvenir le plus durable est quand même les gens que nous avons rencontrés et la culture que nous y avons assisté.

Le weekend passé (6-7 mai) nous avons rencontré des nouveaux candidats et des anciens apprentis. C'était positif qu'il y avait tant de personnes qui sont venues.

Maintenant c'est à peu près une semaine avant que nous retrouvions chez nous. Le printemps se change en été et nous prenons soin de chaque minute. Il reste seulement à vous remercier pour cette année et vous souhaiter bonne vacances!!

Eva N och Angelica.

En svindlande bilfärd

Kring det området där vi var i Togo färdas man främst på två sätt, när man förflyttar sig mellan olika byar.

Det ena är att vandra, på de branta och slingriga stigarna bland bergen.

Det andra är att färdas med taxi. Det gjorde vi bl.a varje lördag, då vi åkte till staden Kpalimé för att handla mat. Mot en billig penning på 150 CFA (ca 3kr) fick man åka med byns taxi, "Dunyo-Expressen", de 16 km in till staden.

Någon bilprovning har nog aldrig existerat i afrika, för bilarna såg ut lite hur som helst. Så länge de kunde rulla användes de flitigt.

Varje bilresa var alltså ett äventyr!!

Den här bilen hade säten för tolv personer, inkl. förare. Varje helg, när den stora marknads-dagen närmade sig, stuvade man bilen full med människor och varor. Afrikaner är nämligen experter på effektivitet. I alla fall när det gäller resor. Det gamla talesättet som handlar om "hjärterum och stjärterum" gäller i allra högsta grad.

När vi for iväg var bilen ofta på bristningsgränsen full. Tjugo passagerare var inte ovanligt! Då satt man på varann och varje kvadrat dm var utnyttjad. I bakluckan staplades matkorgar och varor som skulle säljas.

Den starka solen gjorde att det blev mycket varmt, men detta kompenenserades med att fordonet endast hade framrutan kvar. Det blev ett härligt drag!

Den skumpiga bilen for nerför bergssluttningen. Föraren trampade på gasen och använde tutan i kurvorna...

...i förebyggande syfte, antar jag. Genom rosthålen i golvet kunde man se hjulen rulla. Ibland blev det även punka. Oftast var de två pers. som skötte bilen. Föraren som körde och en medhjälpare som tog betalt av passagerarna. Visst var inte taxin den bästa, men de var alltid lika angelägna att vi skulle åka tillbaka med just deras bil. Frammot slutet av våran vistelse i Kuma-Dunyo hade Dunyo-Expressen sett bättre dar. Efter en frontalkrock med en av skolans vattencisterner var byns klenod slut.

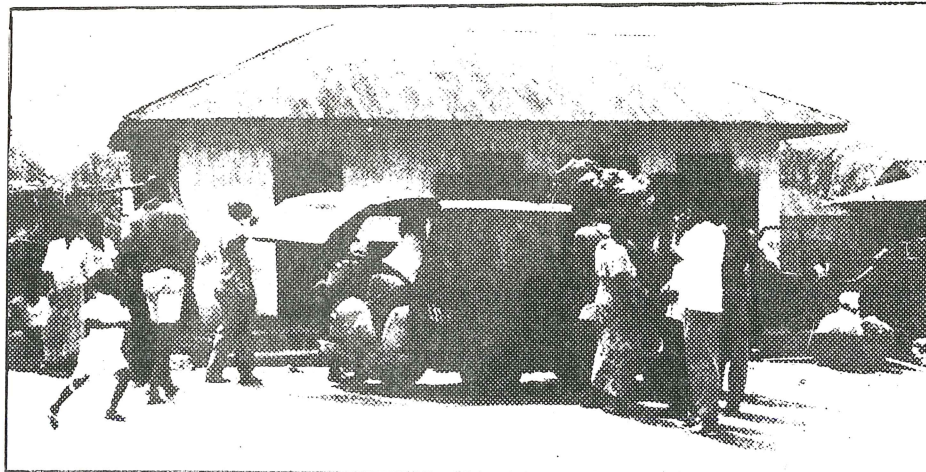
Anna Bengtsson

RÄDDA
FISKEN!

Varje helg stuvade man bilen full med människor och varor.

Chaque weekend on chargait la voiture plein de gens et de marchandises.

Vårt möte med musiken

Det var genom Peter Gabriel och Paul Simon som jag träffade på ljudet, trummorna och sången först. Det är de världsartister som tagit tillvara rytmerna från Afrika och producerat skivor i samarbete med afrikanska musiker. Peter Gabriel låter många musikkulturer mötas och blandas, på senaste plattan US hör man tydligt de afrikanska trummorna. Han arbetar mycket med afrikanska musiker, både i studion och på scenen. De stora körerna, dansen och instrumenten får utrymme och lyfts fram speciellt på turnen POV - point of view.

I Togo stötte vi på musiken överallt i det dagliga livet. I skolans syteljé sjunger sytjejerna de traditionella sångerna som är fantastiska med alla stämmor, i köket och vid tvätten och annat arbete får de sällskap av grabbarna som kan sina understämmor.

I kyrkan är det en härlig stämning med olika körer som sjunger och spelar marackas, trummor och dansar. Spädbarnen är fastknutna på mammornas ryggar i de vackra tygerna, de större barnen sitter på bänkarna längst fram. I takt till musiken dansar man fram till det lilla altaret för att lämna kollekten.

Under tre dagar hölls en stor begravning i Dunyo. De hade spännt upp ett jättelikt tak av presenning mitt i byn och under det pratade prästen för alla människor som samlats, det spelades på trummor och körer sjöng hela första matten. Det var mycket folk i byn och försäljning av jordnötter, friterad nyam m.m. Sista dagen var jag och några andra i klassen nere i byn då det var dags för dans. I mitten under presenningen stod männen och spelade på trummor och i trumpeter, runt dom dansade kvinnorna på rad tätt ihop i flera rader brevid varandra och alla sjöng. Vi drogs med i den glada stämningen och dansade med några varv. Sångerna, dansen och musiken är naturliga och viktiga inslag i kulturen och berikar det sociala livet.

"och utan sångerna och trummorna så dör jag och utan kärleken så är jag inget alls..."

- ur Svart päls och blanka tassar.

Själv heter jag Eva Nilson.

En dag på CRASE

Steg upp vid sex-tiden på morgonen. Satte på mig mina arbetskläder - ett par pyjamasbyxor, som jag fått av farmor och en t-shirt. Kom snart ut från rummet efter att ha trasslat mig ur myggnätet och "gått igenom" den vinda knarrande dörren. Fattade snart tag i en hacka. Bøjde huvudet ner mot fötterna, flyttade mig i sidled över gårdsplanen utanför elevhemmet och hackade upp den centimeterhöga växtligheten från marken. Behöver inte jobba särskilt länge innan blåsorna på händerna ömt börjar att bukta ut. Då slutar jag och går istället och tvättar av mig. Sedan är det dags att göra sig redo för frukosten. Den kommer gående ca 06.40 och blir buren på på huvudet av en "bönkvinna", som kommer ifrån byn Dunyo. (Kvinnan har fått detta orginella namn av oss svenskar bara för att hon säljer..... just det BÖNOR).

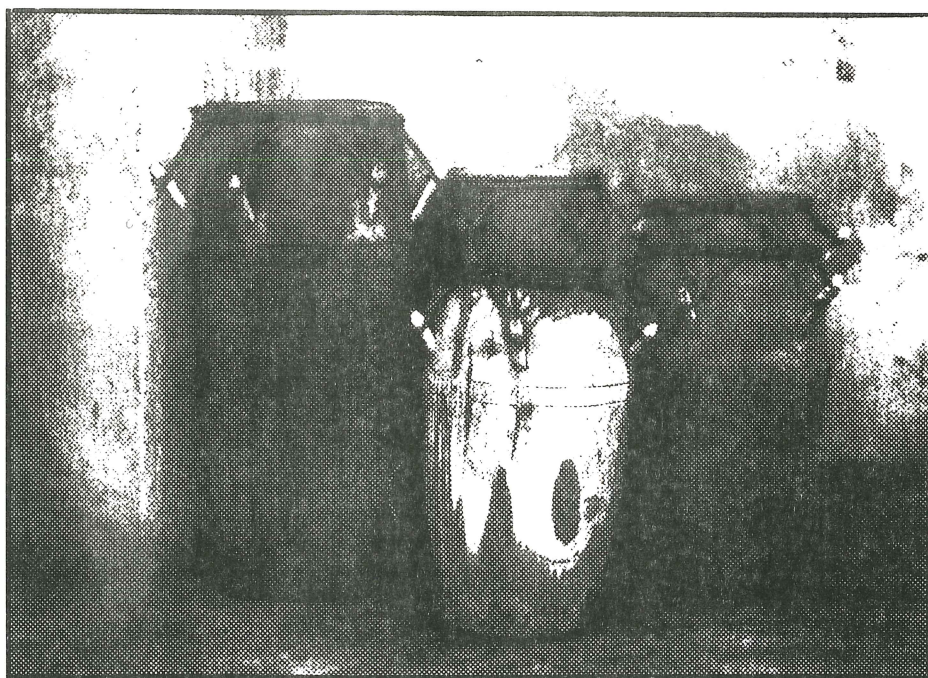
Nu återstår endast ett dassbesök och tandborstningen innan skoldagen sätts igång.

Halv åtta är det uppställning på led vid flaggstången. tjejeerna på ena sidan och killarna på den andra. Detta är en typ av ceremoni som hålls varje morgon må-fr. Den här samlingen fungerar som en informationsstund för eleverna på skolan. Flaggan hissas och ibland sjunger man den togolesiska nationalsången, men ber en bön gör man alltid. Efter det börjar rektor Folly att prata...tills de flesta somnat (stående). Slutligen sätts ateljéarbetet igång.

Den här dagen befinner jag mig i syteljén. Har fått en liten tygbit, som jag tränar olika sorters stygn på. Efter ca en timme visslar någon i en visselpipa och det betyder rast. Ofta kommer problemet -vart ska jag ta vägen?

Vanligtvis väljer jag på att gå upp till elevhemmet och äta frukt eller att gå ner till byn för att äta friterade bönbollar och ta någonting drickbart. Just nu känns det som om det sistnämnda faller mig mest i smak. Vandrar därmed ner till byn.

I själva byn finns inte mycket till liv eller rörelse. Aktiviteterna på "huvudgatan" är få. Endast bönkinnan, som fortfarande säljer sina bönor och mitt emot henne en kvinna som säljer de friterade bönbollarna är där.

Un repos devant la cuisine.
Avkoppling framför köket.

Tar upp några CFA ur fickan och köper mig ett par nyfriterade bönbollar och går iväg till favoriten M Filli. För att inte stödja importen köper jag den inhemska drycken Lion Killer. En svag visselsignal hörs igen och rasten är slut. Dags att bege sig mot skolan igen. Nu återstår två och en halv timma till siestan. Det här passet fram till lunchen skiljer sig ingenting från morgonpasset. Det är alltså bara att fortsätta med dessa dekorationsstyggn. Siestan ja; två och en halv timma lång och ändå inga problem med att få tiden att gå. För det första mat och för det andra vila. Solen "gassar" för högtryck. Maten har inte varit den bästa jag ätit, men äta bör man annars dör man och äter gör man och ändå dör man!! Kopplar av en stund där jag ligger uppå cisternen. Vaknar till av visselpipsignalen och utan att återfått medvetandet traskar jag ner till syateljén och sätter igång med broderiet. Det är ett allmänt tjatter i sysalen och plötsligt har klockan blivit 16.00. Det börjar så smått att dra ihop sig till en timmes sport som det brukar vara på onsdagarna. Aha! det ser ut att bli volleyboll. Igen. Samlar alla mina krafter för sporta i den här värmen kan bli hårt. Vi "latchar" lite på skoj och har roligt. Sedan är det först till duschen som gäller.

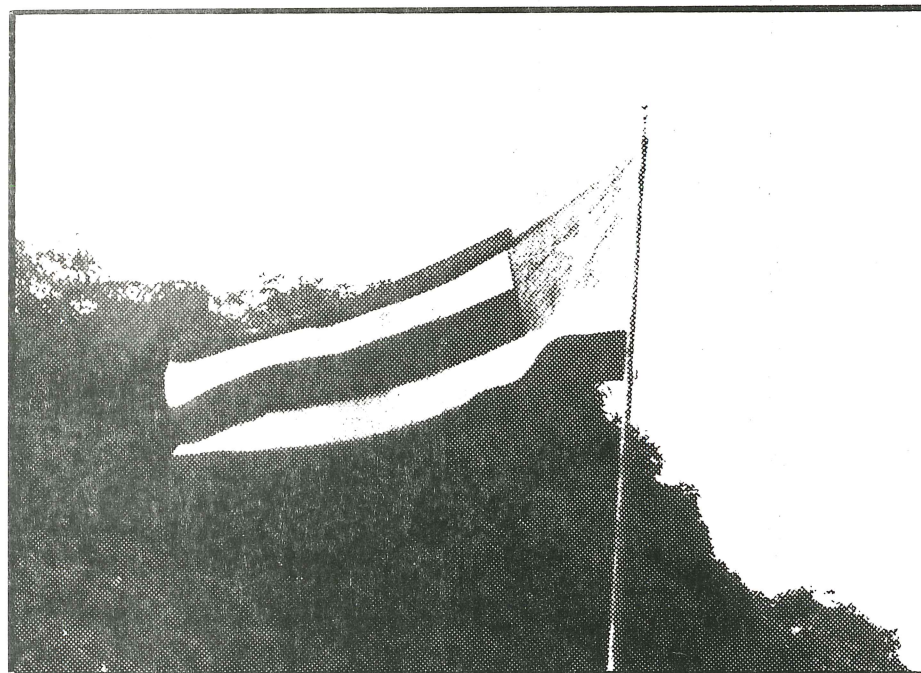
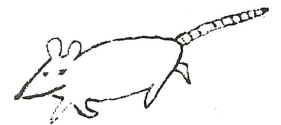
Vem har varit smartast och gömt undan en hink? Och så sätts kösystemet igång. Timmen innan mörkret infaller går fort en sådan här dag. Efter duschen tar jag det lugnt. Senare samlas vi och utför diverse aktiviteter under hemlighet. Somnar.....tillslut efter en vanlig dag på C.R.A.S.E.

Ulrika

Råttan

Utdrag ur dagboken d. 18 mars

I kväll när jag gick ner på toaletten hörde jag tydligt de konstiga ljuden som kom därnere ifrån hålets djup. Vi har hört mystiska ljud de senaste veckorna. Jag lyste med ficklampan ner i skithålet, det är kanske tre meter ner till botten... där nere ser jag stora insekter, de med spröt, sittande på väggen. Jag tänker - det var ju inte så farligt...då möter jag blickarna från ett monster som sitter nere i skiten och stirrar på mig. Jag tänkte då - Steven King, släng dig i väggen this is the real thing! Jag rusar sedan upp till verandan -skräckslagen- och meddelar de andra att det i damtoahålet är en råttastor som en hund. De andra gick med ner med tron att jag överdrev storleken. De blev strax förvissade om att jag inte hade gjort det... För att göra en lång historia kort - vi har en jätteråtta -agoti- i dasshålet, den har väl ramlat ner någongång och lever och frodas nu på insekter, skit och fluglarver.
Eva N

Togos flagga.

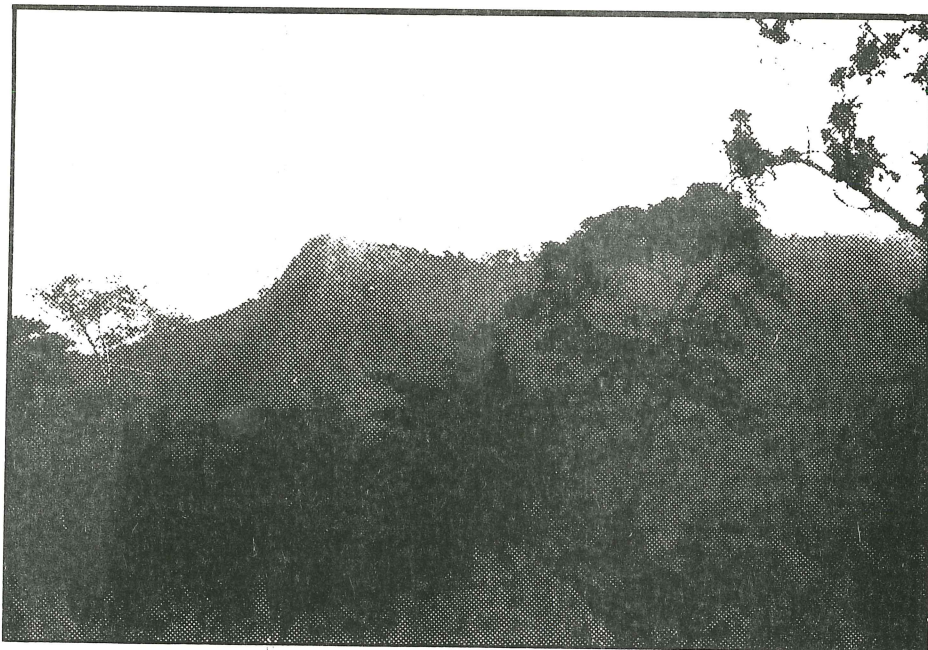
Le drapeau de Togo.

Grottorna

Eftersom skolorna i Sverige har en sportlovsvecka, så fick även vi en vecka ledigt. Planerna var olika inför veckan. En del ville passa på att se sig omkring när vi ändå var i Västafrika, t ex åka över till Ghana, Benin eller till Burkina Faso. Tyvärr stängdes ju gränserna i och med kupp-försöket, så dessa planer slogs snabbt ur hågen. Nåja, man kan ju alltid se sig om i Togo tänkte vi. Även dessa planer sprack när vallokaler bombades...

Trots detta så hade vi en väldigt bra ledig vecka och visst finns det saker att göra även om man inte åker så långt. Vi fick höra av några pojkar på skolan att det finns grottor i bergen ovanför Adame. De följde med oss när vi gick till bychefen i Adame. Han skulle nämligen hålla en ceremoni innan vi gick upp till grottorna. Vi träffade bychefen som beklagande förklarade att vi inte kunde få se grottorna om vi inte hade med oss två flaskor "Schnaps" till ceremonin. Vi var välkomna nästa lördag! Snopet...

Veckan därpå hade vi köpt flaskorna som de ville och allt skulle vara grönt. Trodde vi ja, fel sort! Det skulle vara en flaska med kartong runt!!! Som kompensation var vi tvungna att köpa en flaska hembränt också! Vi blev alla väldigt arga och tänkte nästan ta flaskorna och gå. Det var inga vackra ord vi sa på svenska om de fylltrattarna... Vi sprang dock till närmsta hembrännare i byn, de ligger ju ganska tätt, och köpte en flaska. Annars hade vi inte fått se grottorna den här gången heller.

Nåja efter en ceremoni där förfäderna åkallades och bads ha överseende med att även kvinnor följde med begav vi oss upp i bergen. Som alltid var det en fantastisk vandring genom naturen och plötsligt stod vi framför en stor öppning i berget. Vi klättrade ned och möttes av en otrolig syn. En enorm grotta öppnade sig för oss och man kom ut på andra sidan berget. Den stora grottan innehöll även flera mindre. En av de mindre var formad som en ganska trång tunnel in till ett litet rum, därifrån kunde man åla sig vidare genom ytterligare en tunnel som mynnade ut i den stora grottan. Det var tjockt av spindelnät och en hel del konstiga djur i taket. Våra inhemska vänner försäkrade oss dock om att inga av dem var giftiga, så vissa av oss som var modiga (jag!!!) ålade oss igenom. Jätteläskigt, men roligt. Alla vi tjejer hade kjol på oss vilket inte var det mest praktiska. Skitiga blev vi, men jag kände mig verkligen som Indiana Jones!

"Guiden" berättade att förr i tiden hade grottan varit ett gömställe i krigstider, och deras förfäder hade bott där. Fascinerande! Det är först på senare år som kvinnor har varit tillättna i grottan. Nu fick vi dock komma dit eftersom vi kan betala...

EVA WIKSTRÖM

Morgonvinden sveper genom en sovande by
Ökendisat täcker den förut så klara sky
Tuppen galer alltför sent
Någon tar fram en flaska rent

Kent Rönnberg

Söndag - den stora tvättdagen

Det är en vanlig söndagsmorgon i byn Kuma-Dunyo. Klockan är inte så mycket och det är en knapp timme sedan solen gick upp. Det är tid för att ge sig iväg till vattenfallet för att tvätta. Jag samlar ihop mina svettiga tröjor, de fruktansvärt smutsiga strumporna från gårdagens trip till Kpalime och även mina lakan. Från början var de rosa men skiftar nu i brunt. Jag vågar inte tänka på varför. På verandan söker jag efter en plåthink att ta med mig, jag finner en ganska snart och ger mig iväg. Hinken gnisslar i takt med min gång och afrikanerna lägger genast märke till mig när jag går genom byn. På vägen passerar jag ett annat vattendrag där några kvinnor redan är i full gång med att tvätta. De hälsar glatt. På marken ligger det enorma mängder av kläder och jag inser att de har flera timmars arbete framför sig innan de kan gå hem. Det är lugnt och stilla i skogen och den friska morgonluften gör gott. Strax innan jag är framme korsar jag gårdsplanen till ett hus där en bonde bor med sin familj och sina djur. Han känner igen mig och vinkar inifrån huset. Jag vinkar tillbaka. Det känns som om vi känt varandra i evigheter konstigt nog. Väl framme packar jag upp mina kläder och tar fram den inhemska tvålen som jag köpt. Jag rullar upp shortsens något för att få lite sol på benen och sätter igång. Efter ett tag upptäcker jag att jag är iakttagen av en klunga barn som med förundrande ögon tittar på mig. Jag ser nog ganska konstig ut där jag står och tvättar i min solhatt och mitt bleka skinn. Inte undra på att de tittar. Det börjar bli ordentligt varmt och svetten lackar. När allt är tvättat tar jag mig en dusch i det porlande vattnet och beger mig så sakteliga hemåt igen. Den våta tvätten är tung och svetten rinner på ryggen när jag kommer tillbaka. Att byta tröja varje gång man svettas är omöjligt, såvida man inte vill tvätta varje dag.

Tröjan får duga ett par dagar till innan den läggs i tvätthögen. Den tvätthögen får jag ta itu med nästa söndag....

Josefin

Bröllop i Blifou

"Det är bilväg ända dit och inte alls så kuperat som till Bala", försäkrade Senje oss om när vi frågade om det var långt till Blifou där ett bröllop skulle äga rum under helgen. Vi hade fortfarande inte lärt oss att man i Togo mäter avstånd i tiden det tar att gå sträckan. Avståndet i kilometer är helt ointressant eftersom terrängen kan variera väldigt. Vi frågade alltså inte efter någon tidsangivelse och det var kanske lika bra eftersom det visade sig röra sig om en två timmar lång vandring. Tacksamma konstaterade vi att vi startat i så pass god tid att vi nästan hunnit fram innan den värsta förmiddagshettan var över oss. I slutet av vår vandring började krafterna tryta och vi funderade sinsemellan om något bröllop överhuvudtaget existerade eller om denna sprängmarsch bara var ett försök från Aminas, vår guides, sida att förbättra svenskarnas kondition. Vid detta kritiska läge träffade vi turligt nog en man som också var på väg till bröllopfestligheterna. "Det är bara fem minuter kvar att gå", meddelade han. Vi förstod att han gått den sträckan förut.

Under palmbladstaket vid sidan om kyrkobyggnaden i Blifou hade mycket folk samlats. Där predikade två pastorer för de församlade. Stämningen går kanske bäst att likna vid den man kan hitta hos vissa frikyrkor hemma i Sverige. Mässandet på ewe avbröts ofta av Halleluja- och Praise the Lord-utrop så man kunde misstänka att influenserna kom från det stora landet i väster.

När vi, en liten grupp vitingar, anlände till denna stora majoritet av svarta väckte vi som alltid uppmärksamhet. Träbänkar bars in till oss och placerades längst fram vid sidan om altaret. Vi var givetvis tacksamma över att få en sådan bra placering men samtidigt hade vi nog tänkt oss följa vigselakten från en mer undanskymd plats i bakgrunden. Man är inte van vid en sådan uppmärksamhet kring sin egen person.

Mässandet avtog så småningom, trummor och maraccas bars fram och så var festen igång. Församlingen i sina färgsprakande festkläder kastade sig lyckliga in i dansen och sjöng av hjärtans lust. De små barnen låg tryggt fastknutna på mödrarnas ryggar och sov mitt i den högljudda feststämningen. Bänkrad

för bänkrad bildade ring och avlöste varann med att dansa. Män och kvinnor dansade i separata ringar. Det var inte alls svårt att förstå vilka som påstås ha rytmen i blodet.

Såsmåningom avstannade dansen och församlingen satte sig ner för att invänta brudparet. Först kom bruden helt klädd i vitt. Det första man slogs av var hennes till synes unga ålder och förskräckta ansiktsuttryck. Hon eskorterades av en ännu yngre flicka som bar "brudbuketten", bestående av någonting som mest liknade en dammvippa i neonfärger. Därefter kom brudgummen iklädd brun kostym. Det kändes konstigt att brudparet, som var de som uppmärksamheten riktades emot, bar kläder av västerländskt snitt när den övriga församlingen var iförda de traditionella och färgstarka dräkterna.

Vigsselförättaren höll sedan en moral predikan för de unga tu och rådde dem att alltid sätta kärleken först. Han talade i skämtsamt ton och drev med brudparet som hela tiden satt tysta gripna av stundens allvar. Kollekt och gåvor samlades in till de nygifta och ceremonin avslutades med att brudgummen fick kyssa sin brud till åskådarnas stora förtjusning. Festen fortsatte sedan hemma hos brudparet men vi tackade för oss och förberedde oss för hemfärden.

Angelica

Ur dagboken...

Lomé 940106

Mitt livs äventyr... jo, jo!
Inatt var den värsta natten jag någonsin upplevt. Igår kväll (onsdag den 5/1) vid kvart över sex, gav vi oss iväg ett gäng för att äta middag vid "Mangoträdet". Det hade börjat skymma och vi skyndade oss för att slippa vara ute när det blev mörkt. Mats hade vi träffat tidigare och han gav oss rådet att hålla oss inne efter mörkrets inbrott. Vi fick våra tallrikar med ris och fisk, men ingen hann ta första tuggan innan det smällde... "KABOOOM!!" Sedan följde kulsprutesmattor och skott ute på gatan.

Det går inte att beskriva känslan, men jag förstod direkt att detta var inga nyårssmällare. Snart grep skrällen tag i mig och hjärnan hakade upp sig på orden "De skjuter på riktigt!" Lomé-borna visste direkt vad

som gällde och kastade sig in i närmsta hus, helst under sängen. Vi hängde på, livrädda förstås! Togoleserna skrattade (dock lite hysteriskt) åt alla panikslagna "yowos", och försäkrade lugnande att "Det är nog bara Eyadema som vill skrämmas lite..." Tyvärr var det inte till någon större tröst.

Utänför blev skotten allt tätare och även afrikanerna började skruva lite på sig. Vad var det egentligen som hände? Ingen visste.

Vi blev visade till ett annat rum där vi fick slå oss ner för att vänta. Den snälla matmadamen kom in med vår mat och ett ljus så att vi skulle se något i mörkret. Vi slängde ur oss några råa skämt, alltmedan granaterna häglade utanför. Jawo deklarerade stämmingsfullt "Gott nytt år!". Det var fruktansvärt varmt. Svetten rann och Eva.N tappade ut sin tallrik på golvet. Mitt i kaoset surrade malariamyggnarna runt öronen.

Vi försökte lägga oss ner och vila, för på radion sade man att det var utgångsförbud till kl.06.00. Det pratades också om terrorister från Ghana som försökte överta en byggnad inne på militärområdet, och om stängda gränser. Ingen visste vad som var sant. Skjutandet avtog periodvis men slutade aldrig helt.

Tillslut började det ljusna och skotten höll sig på "betryggande" avstånd. Kl.06.15 sade man att det var OK för oss att gå, så nu befinner vi oss, välbehållna men omskakade på Centre Communautaire igen...

Malin

Denna dagen ett liv
detta liv en dag
denna sten oändlig
detta hav är stort

jag vill se på himlen
jag vill känna molnen
jag ska leva livet
jag ska fånga dagen.

Eva N

Un cultivateur de Kuma-Adame

Pendant le séjour du group Suédois à Kuma M Bahram Seid a visité plusieurs fois son ami M Adzéyi et sa famille de Adame. Voici ce que M Adzéyi a raconté à Bahram.

Ma ferme prend le nom Katezu, c'est à dire le nom de la rivière qui la traverse. Elle est situé au nord-ouest du village. Elle est d'environ un kilomètre du village.

J'habite dans la ferme pour avoir assez de terrain cultivable, développer l'agriculture et l'élevage;

Montrer à mes enfants et ma famille en général comment il faut conquérir et travailler pour avoir une certaine indépendance ou liberté dans la vie;

Mener une vie très paisable et n'avoir pas d'ennemie envers aucune personne;

Alléger les dépenses inutiles, taire de l'économie pour pouvoir faire quelque chose qui pourra rendre mon lendemain meilleur, travailler sans relâche pour avoir de l'argent et pousser mes enfants à faire leurs études à niveau très élevé, par préparer sérieusement l'avenir de mes enfants, pour qu'ils n'ont pas de problèmes à près moi.

Je serai sincère et fidèle envers tout le monde et donne à ceux qui n'en ont pas.

Adzéyi Kodzo Jules, cultivateur à Kuma-Adame.

En jordbrukare från Kuma-Adame

Under den svenska gruppens vistelse i Kuma blev Bahram Seidi bekant med Hr Adzéyi och hans familj från Adame. Det här berättade Adzéyi för Bahram.

Min gård heter Katezu, dvs samma namn som floden som flyter genom den. Gården ligger omkring en kilometer nordväst om byn.

Jag bor på gården för att ha god tillgång till odlingsbar jord och för att kunna utveckla jordbruket och husdjurskötseln;

Visa för mina barn och hela min familj hur man måste sträva och arbeta för att kunna ha en viss grad av oberoende och frihet i livet.

Föra ett mycket fridsamt liv och inte ha något otalt med någon annan person;

Hålla nere onyttiga utgifter, ha en sund hushållning, för att kunna göra någonting som kan göra morgondagen bättre för mig, arbeta oförtröttligt för att tjäna pengar och hjälpa fram mina barn till studier på en hög nivå, för att verkligen ordna mina barns framtid så, att de inte kommer att få några problem efter mig.

Jag kommer alltid att vara ärlig och trofast mot alla och ge till dem som inget har.

Adzéyi Kodzo Jules, jordbrukare i Kuma-Adame.

Jag känner trygghet
i stearinljusets sken,
lågan kämpar.
Jag känner värme,
skuggan av min hand,
pennans stig på vitt papper.
Jag känner lugn.
Skrynkligt lakan,
bara ben,
mjuka andetag.

Eva N 1994 02 17

Jag går stark ur det här
jag går rakryggad fram
jag bär visdom och kraft
jag smider svärd

Jag föddes med slutna ögon
jag växte med nyfikenhet
jag vandrar genom livet
med lust på erfarenhet.

Eva N Kuma Dunyo 1994 02 07

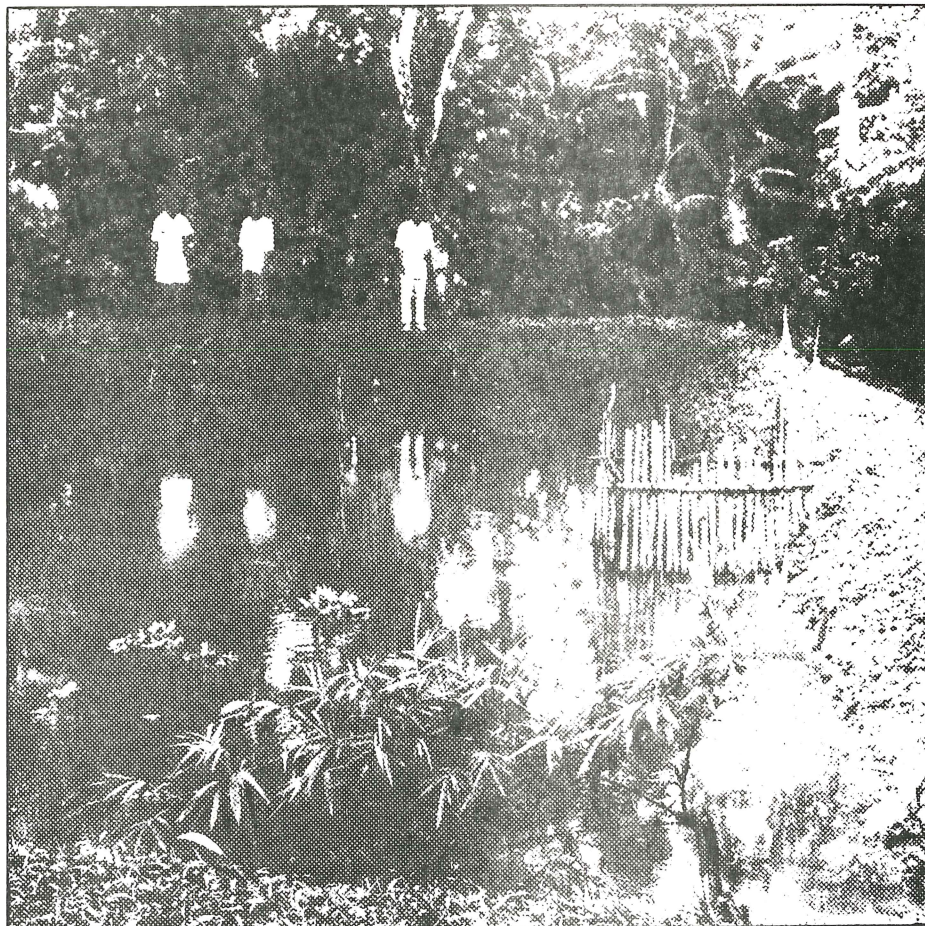
I tam-tam rytmens bortglömda värld reser jag i luft, på mark och vatten.

Jag befinner mig på en legendernas färd och upplever både dagen och natten.

Från ovan molnen kan jag skönja ett land, det dols av naturens under.

Här regerar tidens tand och jag har lyckan att blicka in i dess stunder.

Kent Rönnerberg

La pisciculture du groupement à Kuma-Dunyo

Fiskodlingen som tillhör ett bykooperativ i Kuma-Dunyo. Fiskdammen ligger mellan Dunyos tvättställe vid stigen mot Bala och vattenfallet, där det är planerat att placera en hydralisk vattenspump, vadur. I en första omgång skulle pumpen kunna hjälpa till att bevattna bykooperativets grönsaksodling.

Protestation des encadreurs.

De quoi protestent les encadreurs?

De la fermeture du centre (C.R.A.S.E.) de Kuma-Dunyo, par son directeur M Folly Attah.

Monsieur Folly a fermé le centre de Kuma-Dunyo par son propre désir en se basant sur la grève générale illimitée au Togo du 16/11 -92.

Les encadreurs disent avec protestation que le directeur a fermé le centre par son propre désir, parce que le directeur M Folly avait détourné les salaires des encadreurs sur le compte à la banque à Kpalime. Ce qui fait que l'association a refusé l'approvisionnement du compte.

Pour contredire toutes les affaires au détriment de la grève, le directeur a bien préféré la fermeture du centre et ensuite l'engagement de deux gardiens au centre, sans informer les encadreurs. Les encadreurs demandent à savoir pourquoi faut-il engager deux gardiens alors qu'il y a la grève?

De ce point les encadreurs ont commencé protester et ont même touché le Régent du village, M Dansu. Mais ce dernier ne pouvait plus rien faire parce qu'il a été incriminé dans la fermeture du centre, et il est en même temps membre du comité local.

Les encadreurs voulaient faire des services minimum, et protestèrent contre Geli Komi, ami intime du directeur et membre du comité selon lui, qui selon des sources sûres détenait les clefs du centre. Malgré la fermeture du centre certains apprentis venaient de jour en jour aux encadreurs pour s'informer de leur avenir en doute.

En Janvier 1993 les encadreurs protestèrent de plus quand le groupe Suédois se prépare pour un voyage au Togo surtout pour le retour des deux apprentis Abassa et Sényé. Ces derniers étaient alors restés au Ghana. Les encadreurs par leur petit moyen ont tout fait pour rencontrer le leader du groupe Suédois, M Mats Matsson, au Togo en Février et Mars 1993.

Depuis Mars 93 les encadreurs et beaucoup d'autres villageois dans les villages à Kuma ont protesté rigoureusement contre la fermeture du centre par le directeur, et dès ce jour les encadreurs ont réclamé la réouverture du centre auprès du président du comité local, M Blu Kosikuma, dans sa maison à Kpalime. C'est à ce moment que le président du

comité local a accordé un prêt de salaire d'un mois à chaque encadreur. M Mats en est témoin.

Poursuivant sa protestation contre la fermeture du centre, le Chef de canton et M Agbekponu ont fait beaucoup d'efforts pour préparer en petit séjour aux Suédois chez nous au Togo parce qu'ils étaient toujours au Ghana avec nos deux petits apprentis Togolais en ce temps. M Mats Matsson et le comptable Gadze Daniel en sont témoins. C'était la plus haute protestation des encadreurs à propos de la fermeture du centre.

Pour soutenir la protestation et réclamer la réouverture du centre le forgeron, M Anoh, a fait un service minimum d'un mois au centre. C'est à dire dans le mois d'Avril 1993.

C'est à partir de ce moment que les membres du comité local commencent à se réveiller. Les agents du D.D.S., M Hounkanlin et M Erick, n'avait pour contact que les encadreurs et certains apprentis.

Au moment où plusieurs apprentis voulaient partir ailleurs pour continuer les apprentissages le menuisier rassemblait certains autour de lui pour des travaux pratiques. Dieu en ai témoin. D'autres parts la couturière a envoyé trois apprentis couturières en stage pour préparer leur examen de fin d'apprentissage de Mars en Avril 1993.

Malgré toutes ces protestations le centre est resté toujours fermé.

Pour soutenir les encadreurs dans leur protestation l'école de Molkom a invité deux apprentis du centre pour la Suède sur lettre d'invitation comme d'habitude afin de garder la relation entre l'école à Molkom et le centre de Kuma-Dunyo au Togo.

Le président du comité local demande alors Mme Adidja et M Agbekponu, menuisier au centre, de faire la proposition des apprentis pour le voyage en Suède. Ce qui était fait par les deux encadreurs. Duho Yao et Alassani Amina était le choix de proposition des encadreurs. C'était en Septembre 1993. (—).

De quoi protestent les encadreurs? Maintenant en Septembre 1993 après la proposition des apprentis par les encadreurs l'inspecteur devait convoquer une réunion des encadreurs, du comité local et de la direction. Après cette réunion on ne retrouve le directeur du centre que le 24 Janvier -94. Même après les enquêtes du ministre le centre était resté fermé.

Nous signalons que les encadreurs étaient toujours sur place.

Signé le 15 Mars 1994 par:
Agbekponu Yao, Menuiserie; Tontongou Adidja, Couture; Anoh Kossi, Forge;

Doh Afi, Tissage.

N.B.

La fermeture du centre a occasionné l'échappement de plusieurs apprentis du centre aux particuliers en ville.

Et, aussi également isolé du centre nos clients, qui cherchaient à retirer leurs commandes. Le cas de M Adessou à Adame qui devait refabriquer d'autres fenêtres et portes pour sa maison alors que c'était déjà fabriqué au centre avant la grève.

Voilà des exemples nuisibles pour le centre quant à la fermeture.

Notons que aucun centre de formation professionnelle n'est pas fermé au Togo aucours de la grève comme celui de Dunyo.

La fermeture du centre a fait qu'il y a eu de désordre de parole entre le vice président, M Deh, et le secrétaire, M Agbekponu, du comité local, qui n'avait pas les mêmes opinions sur la fermeture du centre.

Lärarnas protest

Vad protesterar lärarna emot?

Mot att rektor Folly Attah stängde centret (C.R.A.S.E.).

Hr Folly stängde centret i Kuma-Dunyo i eget intresse genom att stödja sig på den obegränsade generalstrejken i Togo den 16/11 -92.

Lärarna hävdar i protest att rektor stängde centret i eget intresse, eftersom han hade utnyttjat pengar till lärarlöner på bankkontot i Kpalime. Detta gjorde att Togoföreningen vägrade att fylla på kontot.

För att bestrida alla affärerna och skylla på strejken passade det rektor bra att stänga centret och sedan anlita två vaktmästare utan att informera lärarna. Lärarna vill veta hur man kan anställa två vaktmästare, när det råder strejk?

Nu började lärarna protestera och kontaktade t.o.m. regenten i byn (Dunyo), Hr Dansu. Men denne kunde inget göra eftersom han hade varit inblandad i stängningen av centret, och han är samtidigt medlem av lokalkommittén.

Lärarna ville utföra "minimitjänst" (service minimum) och protesterade mot Geli Komi, nära vän till rektor och enligt honom medlem av lokalkommittén, som enligt säkra källor satt inne med nycklarna till centret. Trots att centret var stängt kom från dag till dag vissa elever till lärarna för att informera sig om sin osäkra framtid.

I januari 1993 protesterade lärarna

I januari 1993 protesterade lärarna ännu mera i samband med att gruppen från Sverige förberedde sig för en resa till Togo, framför allt som det innbar återkomsten för de två eleverna Abassa och Sényé. Dessa befann sig då i Ghana (tillsammans med svenskarna). Lärarna gjorde med sina små medel allt för att träffa ledaren för den svenska gruppen, Hr Mats Matsson, i Togo i februari och mars 1993.

Sedan mars -93 har lärarna och många andra byinnevånare protesterat eftertryckligt mot att rektor stängt centret. Och från denna dag, inför lokalkommitténs ordförande Hr Blu Kosikuma, i hans hem i Kpalime, har lärarna krävt, att centret åter skall öppnas. Vid detta tillfälle beviljade lokalkommitténs ordförande ett lån motsvarande en månadslön till varje lärare. Hr Mats är vittne till detta.

I konsekvens med protesten mot att centret stängts gjorde "Kommunchefen" (Chef de canton) och Hr Agbekponu stora ansträngningar för att förbereda en kort vistelse för svenskarna hos oss i Togo. De befann sig fortfarande i Ghana tillsammans med våra två små togolesiska elever. Mats Matsson och "comptable" Gadze Daniel kan vittna om detta, -det var den kraftigaste protesten med anledning av centrets stängning.

För att stödja protesten och kräva att centret återöppnas utförde smeden, Anoh, "minimitjänst" under en månad vid centret. Det var i april 1993.

Det är från den här tiden som medlemmarna i lokalkommittén börjar vakna. Ombuden för D.D.S (PNUD), Hounkanlin och Erick, hade ingen annan kontakt än med lärarna och några elever.

Då flera elever ville flytta till andra ställen för att fortsätta sina utbildningar, samlade snickarläraren några omkring sig för att utföra praktiska arbeten Gud må vittna om det. I övrigt har sömnadsläraren under mars och april 1993 sänt tre sömnadselever på praktikperiod föra att förbereda deras avgångsexamen.

Trots alla dessa protester förblev centret stängt.

För att stödja lärarna i deras protest inbjöd skolan i Molkom två elever från centret genom inbjudningsbrev som vanligt för att bevara banden mellan Molkom och centret i Kuma-Dunyo.

Lokalkommitténs ordförande bad då Adidja, sömnadslärare vid centret, och Agbekponu, snickarlärare vid centret, att ge förslag på elever för resan till Sverige. Detta gjordes av de två lärarna. Duho Yao och Alassani Amina

var förslaget från lärarna. Detta var i september 1993. (—).

Vad protesterar lärarna emot? Nu i september 1993, efter lärarnas förslag på två elever, måste inspektören sammankalla ett möte med lärarna, lokalkommittén och ledningen för centret. Efter detta möte återfinns man inte rektor på centret förrän den 24 januari -94. Till och med efter förhör med ministern förblev centret stängt.

Vi betonar, att lärarna hela tiden fanns på plats.

Undertecknat den 15 mars 1994 av: Agbekponu Yao, snickarlärare; Tontongou Adidja, sömnadslärare; Anoh Kossi, smideslärare; Doh Afi, vävlärare.

OBS.

Stängningen av centret har förorsakat att många elever försvunnit från centret till företrädesvis stadsmiljö.

Och, av samma orsak, har våra beställare hindrats från att hämta sinbeställningar. Ett fall är Hr Adessou i Adame, som måste beställa nya dörrar och fönster (från annat håll) fastän de redan fanns tillverkade på centret innan strejken bröt ut.

Se där exempel på hur centret skadats på grund av stängningen.

Observera att inget center för yrkesutbildning i Togo stängdes under strejken så som skedde med centret i Dunyo.

Stängningen av centret har medfört en ordstrid mellan lokalkommitténs vice ordförande, Deh, och dess sekreterare, Agbekponu, som inte hade samma uppfattningar om stängningen av centret

Le corps des Encad-reurs, CRASE de Kuma-Dunyo

30.03.94

Monsieur Mats Matsson,

Au seuil du dernier jour de votre séjour au Togo, les Encadreurs au CRASE de Kuma-Dunyo vous remercient encore une fois pour l'aide que vous donnez au CRASE, aux apprentis et surtout pour les Encadreurs, en payant une avance de solde de leurs salaires. Les Encadreurs vous prient de transmettre leurs salutations de remerciement à l'Association pour étude du reste des salaires 1993 et avancement selon la dévaluation de franc CFA. Les Encadreurs vous souhaitent tous un bon voyage.

Signés Agbekponu. Tongongou. Doh.

"Vi lever i den bästa av alla tänkbara världar, utropar optimisten. Och pessimisten fruktar att det är sant".

James Branch Cabel

Les encadreurs de CRASE de Kuma-Dunyo:

Mme Tontongou Adidja
M Agbekponu K Yao
M Anoh Kossi
Mme Doh Afi

Meddelande från lärarna vid CRASE i Kuma-Dunyo 30.03.94

Mr Mats Matsson,

På tröskeln till den sista dagen för er vistelse i Togo, tackar er lärarna vid CRASE i Kuma-Dunyo ännu en gång för det stöd ni ger till CRASE, till eleverna och framförallt till lärarna, genom att förskotta en del av deras löner. Lärarna ber er framföra deras tacksamma hälsningar till föreningen med uppmaning att studera lönefrågan för återstoden av 1993 samt höjning med anledning av devalveringen av CFA-francen.

Lärarna önskar er alla en bra resa.

Signerat Agbekponu, Tontongou,
Doh.

Två styrelse- möten

Sedan förra numret av AGBLE har 2 styrelsemöten hållits. Här följer en sammanställning av beslut och rapporter.
Gustafs 94-06-11 :

Beslutades att stödja lärarnas protest mot stängningen av CRASE efter generalstrejkens slut.

Beslutades att skicka ett brev till DJASE med kopia till lokalkommittén, lärarna på CRASE och till OAAC (elevförbundet för tidigare elever på CRASE) med

- protest mot den långa stängningen av CRASE efter generalstrejkens slut.
- ett bekräftande från styrelsen att man stöder systemet att comptablen som representant för CRASE tillsammans med en av lärarna M Agbekponu och Mme Adidja tillsammans tecknar lärarnas lönekonto.
- styrelsens syn på rektorsrollen
- förfrågan om lärares allmänna löneutveckling i Togo.

Beslutades att ge nästa års kurs i uppdrag att på plats i Kuma diskutera lokalkommitténs funktion och sammansättning i framtiden.

Beslutades att Mats Matsson och Håkan Franklin skickar en inbjudan till 2 stipendiater att delta i årets kurs i Molkom.

Rapporterades att Mora folkhögskola nu återupptagit sitt ekonomiska stöd till CRASE efter 1 års uppehåll pga att CRASE varit stängt.

Molkom 94-09-10 :

Rapporterades att inga stipendiater kunnat inbjudas för att delta i Molkom hösten -94. Aktiviteten på CRASE är för låg och skolans ledning för svag för att kunna genomföra stipendiatutbytet.

Beslutades att göra en ny översättning av svenska Togo-föreningens stadgar till franska.

Beslutades att ta upp frågan om lokalkommitténs uppgifter och sammansättning på årsmötet.

Diskuterades lärarnas sjukförsäkring.

Réunions du bureau de l'Association.

Après le dernier numéro de l'AGBLE! on a eu deux réunions. Ici un résumé avec des décisions et rapports.

A Gustafs 1994-06-11:

On a décidé de supporter la protestation des encadreurs à la fermeture du CRASE après la fin de la grève générale illimitée.

On a décidé d'envoyer une lettre à la DJASE - avec des copies au comité local, aux encadreurs du CRASE et à l'OAAC - avec:

- * une protestation contre la longue fermeture du CRASE après la fin de la grève générale illimitée;

- * une confirmation que le bureau soutient le système supposant que le comptable, représentant du CRASE, ensemble avec un des deux encadreurs, M Agbekponu et Mme Tontongou, doivent signer le comptae des salaires des encadreurs;

- * la conception du bureau concernant le rôle d'un directeur;

- * une demande d'information sur les changements des salaires en général au Togo.

On a décidé de charger la délégation prochaine de discuter sur place à Kuma la fonction et la composition du comité local à l'avenir.

On a décidé de charger Mats Matsson et Håkan Franklin d'envoyer une invitation à deux apprentis du CRASE de venir à Molkom

On a rapporté que Mora folkhögskola est prêt à reprendre son aide au CRASE après un arrêt d'une année à cause de la fermeture du CRASE.

Molkom 1994-09-10:

On a rapporté que ce n'était pas possible d'inviter deux apprentis à Molkom cette année. L'activité au CRASE est trop bas et la direction du centre trop faible pour mettre à exécution l'échange

On a décidé de refaire la traduction des statuts de l'Association.

On a décidé de discuter le problème de la fonction et la composition du comité local dans la réunion annuelle.

On a discuté le fonds retraite et assurance maladie des encadreurs.

Les statuts de l'Association

Statut de l'Association Suédoise pour le Togo:

§ 1. But

L'association fait des quêtes pour le compte de CRASE.

§ 2. Qualité de membre

Qualité de membre a part entière est acquis par des personnes individuelles et des organisations qui ont fait un apport correspondant à 500 SEK. Le reçu donné par l'association est valable comme certificat de qualité de membre.

§ 3. Réunion annuelle

La réunion annuelle est l'organe de décision le plus haut de l'association. La réunion annuelle a lieu dans une "Folkhögskola" au mois de novembre chaque année. La convocation devra apparaître dans les publications d'informations de l'association. Le bureau directeur peut convoquer des réunions extraordinaires dès que le besoin se fait sentir. Le droit de vote à la réunion est donné à chaque membre qui peut présenter un certificat de membre. Certificat de membre d'une personne juridique doit être complété par un plein pouvoir. Dans la réunion annuelle il faut traiter la question de décharge pour le bureau directeur et l'élection du nouveau bureau.

§ 4. Dissolution

La décision de dissoudre l'association ne peut être prise que par les 2 tiers de deux réunions annuelles consécutives.

Lettre à la DJASE

L'ASSOCIATION SUEDOISE POUR LE TOGO
HÅKAN FRANKLIN
KARTÅSGATAN 15
S-654 61 KARLSTAD
SUEDE

Karlstad 94-07-27

AU DIRECTEUR DE LA JEUNESSE ET DES
ACTIVITES SOCIO-EDUCATIVES

Nous voulons premièrement vous remercier pour tout ce que vous avez fait pour le groupe suédois pendant le séjour au Togo janvier-avril 1994. Pour nous notre coopération et échange est très important et nous sommes préparés pour travailler pour une suite l'année prochaine.

Après le retour du groupe suédois, le bureau de l'association suédoise pour le Togo a eu une réunion et a reçu un rapport concernant la situation au CRASE de Kuma-Dunyo. Le bureau a décidé de présenter son opinion de quelques questions, et aussi poser quelques questions au directeur de la DJASE;

Le bureau est tout à fait d'accord avec le nouveau système de signer le compte des salaires des encadreurs, c'est à dire que le comptable comme représentant du CRASE et 2 encadreurs signe le compte ensemble. Pour les membres de l'association suédoise pour le Togo, qui donnent des contributions au CRASE, c'étaient très important de trouver un autre système après les problèmes causés par le directeur du CRASE quand il était responsable pour le compte.

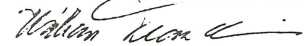
Nous ne comprenons pas comment ce changement pourrait influencer la position du directeur du CRASE. Pour nous le rôle d'un directeur est d'être responsable pour la pédagogie et d'être chef en place.

Nous avons compris que le CRASE était fermé en partie causé par la grève générale inlimitée. La grève était fini en août 1993, mais le CRASE était fermé jusqu'à l'arrivée du groupe suédois en janvier 1994. Pourquoi la rouverture du CRASE a duré longtemps comme ça? C'est très important pour nous de pouvoir montrer à nos membres qu'il y a des activités au CRASE, particulier quand nous payons les salaires à 4 encadreurs. Nous voulons avoir une explication de ça que nous pouvons présenter à nos membres à la réunion annuelle prochaine.

Nous voulons aussi recevoir information concernant le développement des salaires des employés pareils des encadreurs du CRASE de Kuma-Dunyo. Nous voulons que les salaires des encadreurs vont suivre le développement des salaires public en général, c'est à dire pas être plus haut ni plus bas.

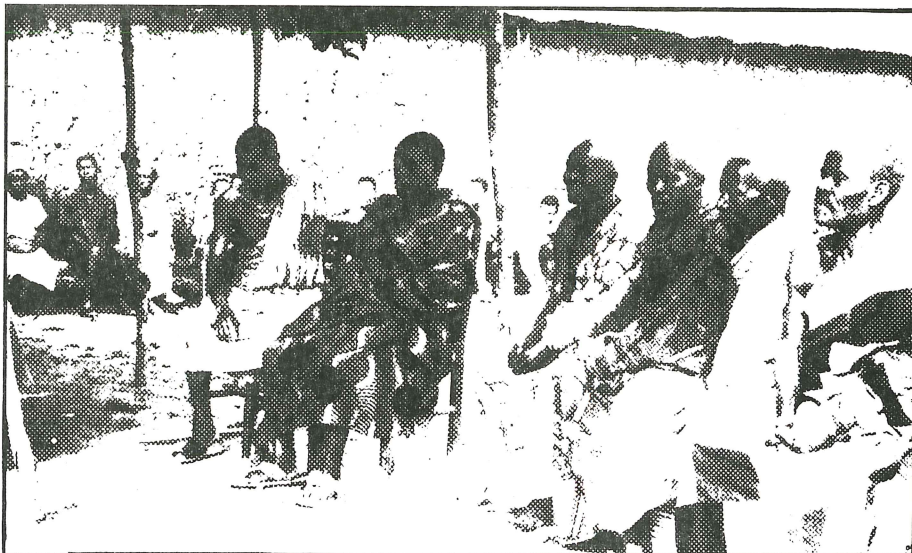
Le bureau présente à vous aussi que nous sommes intéressés de continuer de supporter le CRASE, et pour pouvoir le faire dans une manière satisfaisante nous sommes dépendant d'information de vous.

Recevez M le directeur nos salutations

Håkan Franklin, président de l'association suédoise pour le Togo.

Copie envoyé à: CRASE de Kuma-Dunyo
M Blu Kossikuma, président du comité local
Agbekponu K Yao, représentant des encadreurs du CRASE
Anku Adonko, président d'OAAC
Conseil des apprentis du CRASE

Le chef canton de Kuma avec les notables de Kuma-Tokpli

Brev till DJASE

Karlstad 94-07-27

Till direktören för D.J.A.S.E.

Vi vill först tacka er för allt som ni gjort för den svenska gruppen under dess vistelse i Togo januari-april 1994. För oss är vårt samarbete och utbyte mycket viktigt och vi är beredda att arbeta för en fortsättning kommande år.

Efter den svenska gruppens återkomst har föreningens styrelse hållit ett möte och erhållit en rapport angående situationen vid CRASE i Kuma-Dunyo. Styrelsen har beslutat framföra sin syn på några punkter och även ställa några frågor till direktören för DJASE.

Styrelsen är helt införstådd med det nya systemet att signera lärarnas lönekonto, dvs att Comptable, som representant för CRASE, och två lärare tecknar kontot. För medlemmarna i Svenska Togoföreningen, som ger bidrag till CRASE, var det mycket viktigt att finna ett nytt system efter problemen som orsakats av rektor för CRASEn när han var ansvarig för kontot.

Vi förstår inte hur denna förändring skulle kunna påverka rektors ställning. För oss är rektors roll att vara pedagogiskt ansvarig och platschef.

Vi har förstått, att CRASE var stängt delvis beroende på den o-begränsade generalstrejken. Strejken avbröts i augusti 1993, men CRASE förblev stängt ända till den svenska gruppens ankomst i januari 1994. Varför dröjde återöppnandet av CRASE så länge? Det är mycket viktigt för oss att kunna visa för våra medlemmar att verksamhet pågår vid CRASE, i synnerhet som vi betalar lönerna till fyra lärare. Vi vill ha en förklaring till detta att presentera för våra medlemmar vid nästa årsmöte.

Vi vill också ha information om den allmänna löneutvecklingen i Togo för grupper jämförbara med lärarna vid CRASE. Vi vill att lärarnas löner skall följa den allmänna löneutvecklingen, dvs att de ska ligga varken högre eller lägre.

Styrelsen vill framföra för er att vi är intresserade att stödja CRASE i fortsättningen. För att kunna göra det på ett tillfredsställande sätt är vi beroende av information från er.

Mottag, M le Directeur, våra hälsningar.

Håkan Franklin (Ordf. i Svenska Togoföreningen)

Kopior sända till:

CRASE i Kuma-Dunyo

M Blu Kosikuma (ordf. i lokal-kommittén)

Agbekponu K Yao (repr. för lärarna vid CRASE)

Anku Adonko (ordf. i OAAC)

Elevrådet vid CRASE

SVENSKA TOGOFÖRENINGEN

Gävoredovisning för tiden 93.12.21-94.04.30

93.12.27	TORA SIBBE, KALKUGNSVÄGEN 8 B, 597 30 ÅTVIDABERG	200:-
93.12.28	GUNILLA LARSSON, ALMESÄSEN, HELÅS, PL 7202, 534 96 VARA	200:-
93.12.28	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
93.12.30	KJELL LÄRKAS, GOLFBÄGEN 7 C, 795 32 RÄTTVIK	100:-
93.12.30	GUNNAR HANSES, HORNSGATAN 89, 2 TR., 117 21 STOCKHOLM	200:-
94.01.03	ÅKE OCH KARIN ENGSTRÖM, TORNVÄGEN 32, 741 00 KNIVSTA	100:-
94.01.04	HELMI OCH ERIK FRANKLIN, ÖSTERVÄGEN 20, 763 43 HALLSTAVIK	200:-
94.01.14	KARIN EHLIN, TEGELBRUKSVÄGEN 8, 792 03 FÄRNÄS	50:-
94.01.17	TOGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MOLKOM	648:-
94.01.18	IRÈNE JOHANSSON, LILLÄNGEN 4047, 661 00 SÄFFLE	100:-
94.01.21	VALTER SKOG, SKÄFTINGEBACKEN 20 6TR, 163 64 SPÅNGA	94:-
94.01.21	INGELA JANSSON, PL 6313, 686 00 SUNNE	150:-
94.01.26	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.01.27	SIF LANNERBRO, MILLÄKERSGATAN 1, 792 00 MORA	100:-
94.01.27	ANNIS O. PIERRE BERGHOLM, SEMINARIEV 39A, 3 TR, 352 38 VÄXJÖ	100:-
94.01.28	MARIA SUNESDOTTER SVENSSON, STOMSDAL, LIARED 523 91 ULRICEHAMN	100:-
94.01.28	SOLVEIG NILSSON LINDBERG, NÄS 4830, 660 60 MOLKOM	200:-
94.01.31	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
94.01.31	GRETA GUNSAF, TIBBLE 178, 793 00 LEKSAND	100:-
94.01.31	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MOLKOM	200:-
94.01.31	SUSANNE JOHANSSON, VEGAGATAN 11, 1 TR, 392 33 KALMAR	200:-
94.02.01	ANN-MARIE SVENSSON, BODARNA 40, 780 10 GUSTAFS	100:-
94.02.01	HELEN MAGNUSSON, ÅNGSVÄGEN 3 B, 693 30 DEGERFORS	100:-
94.02.02	ULF O. GUNNEL KÄLLSTEDT, SUNDBY SÄTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
94.02.02	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.02.03	GUNILLA LARSSON, ALMESÄSEN, HELÅS, PL 7202, 534 96 VARA	300:-
94.02.03	ELISABETH, PETER STRÖMBÄCK DEGERFELDT, MEJERIFLYGELN, BLOMBERG 533 93 KÄLLBY	100:-
94.02.04	ANNA ARONSSON, BJÖRKSBACKSG. 6, 792 75 FÄRNÄS	100:-
94.02.07	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	25:-
94.02.07	GULL-BRITT HESSEL, URMINNESVÄGEN 4, 141 33 HUDDINGE	200:-
94.02.08	FÄRNÄS DIAKONI, C/O K. EHLIN, TEGELBRUKSV. 8, 792 03 FÄRNÄS	100:-
94.02.11	LENA JOHANSSON, SLÄTTERGATAN 15, 462 40 VÄNERSBORG	200:-
94.02.15	LISBETH LARSSON, BOX 387, 780 51 DALA-JÄRNA	50:-
94.02.22	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	25:-
94.02.22	TORA SIBBE, KALKUGNSVÄGEN 8 B, 597 30 ÅTVIDABERG	100:-
94.02.24	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.02.25	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
94.02.25	GUNNAR HANSES, HORNSGATAN 89, 2 TR., 117 21 STOCKHOLM	230:-
94.02.28	PERNILLA AXELSSON, ERIK DAHLBERG SV.26, C/O BJERED 374 37 KARLSHAMN	100:-
94.02.28	LARS ERIKSSON, ÅSÖGATAN 166 1TR, 116 32 STOCKHOLM	100:-
94.02.28	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.03.01	MARTIN LÖFSTRAND, KUNGSÅNGSGATAN 41 C, 3 TR, 753 22 UPPSALA	100:-
94.03.02	NIKLAS HÖGBERG, UGGLÉVIKSGATAN 13, 2 TR., 114 27 STOCKHOLM	70:-
94.03.02	JUNE HAY, VARDESINGEN 6, N-2020 SKEDSMOKORSET	100:-
94.03.04	LENA JOHANSSON, SLÄTTERGATAN 15, 462 40 VÄNERSBORG	100:-
94.03.04	GUDRUN SCHULZE, ACACIEVEJ 3., DK - 1867 FREDRIKSBERG	140:-
94.03.07	VALTER SKOG, SKÄFTINGEBACKEN 20 6TR, 163 64 SPÅNGA	80:-
94.03.07	ELVING FALCK, GRANINGEVÄGEN 15, 660 60 MOLKOM	100:-
94.03.16	LARS-ÅKE MATSSON, LOLLANDSGATAN 31, 164 43 KISTA	50:-
94.03.17	CATARINA SVENSSON, TORSGATAN 6, 532 33 SKARA	50:-
94.03.22	ELISABETH SVENSSON, LILLA HÖKARGÅRDEN, LÅNGJUM, 534 00 VARA	57:-
94.03.23	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	30:-
94.03.23	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.03.28	INGELA JANSSON, PL 6313, 686 00 SUNNE	100:-
94.03.28	LENA JOHANSSON, SLÄTTERGATAN 15, 462 40 VÄNERSBORG	100:-
94.03.30	KARIN FILIPSSON, C/O REINEBORG N GREVROSENG 17E, 703 64 ÖREBRO	75:-
94.03.30	VIOLA JOHANSSON, VATTNÄS 6700, 792 00 MORA	100:-
94.03.30	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.03.31	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
94.04.05	ULF O. GUNNEL KÄLLSTEDT, SUNDBY SÄTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
94.04.06	AGNETA OCH CHRISTER BLOMBERG-WIDEGREN, ARDENNERGATAN 9 165 58 HÄSSELBY	100:-
94.04.11	SIGGE O GUNILLA NIWONG, FROSTBO 261, 781 96 BORLÄNGE	200:-
94.04.17	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MOLKOM	170:-
94.04.18	ELISABETH SVENSSON, LILLA HÖKARGÅRDEN, LÅNGJUM, 534 00 VARA	69:-
94.04.18	LISBETH LARSSON, BOX 387, 780 51 DALA-JÄRNA	100:-
94.04.18	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MOLKOM	170:-
94.04.22	ERIC HENRIKSSON, C/O NYQVIST, NOACHSG. 5 B, 630 41 ESKILSTUNA	50:-
94.04.25	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.04.25	NIKLAS HÖGBERG, UGGLÉVIKSGATAN 13, 2 TR., 114 27 STOCKHOLM	70:-
94.04.26	PERNILLA AXELSSON, ERIK DAHLBERG SV.26, C/O BJERED 374 37 KARLSHAMN	100:-
94.04.27	ELLEN LINDBERG, BROGATAN, 781 33 BORLÄNGE	100:-
94.04.28	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.04.29	ELISABETH SVENSSON, LILLA HÖKARGÅRDEN, LÅNGJUM, 534 00 VARA	69:-
94.04.29	TORA SIBBE, KALKUGNSVÄGEN 8 B, 597 30 ÅTVIDABERG	100:-
94.04.29	INGELA JANSSON, PL 6313, 686 00 SUNNE	150:-

Summa för perioden:

9122:-

SVENSKA TOGOFÖRENINGEN

Gåvoredovisning för tiden 94.05.01-94.09.30

94.05.02	TEUN LOONTJENS, GRÖNJÖLSMÅLA, PL 2720, 370 33 TVING	100:-
94.05.03	CATARINA SVENSSON, TORSGATAN 6, 532 33 SKARA	50:-
94.05.03	HELEN MAGNUSSON, ÅNGSVÄGEN 3 B, 693 30 DEGERFORS	100:-
94.05.05	ISBETH LARSSON, BOX 387, 780 51 DALA-JÄRNA	100:-
94.05.05	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MOLKOM	170:-
94.05.13	GUNILLA LARSSON, ALMESÅSEN, HELÅS, PL 7202, 534 96 VARA	100:-
94.05.13	GUDRUN SCHULZE, ACACIEVEJ 3., DK - 1867 FREDRIKSBERG	150:-
94.05.13	KOSIKUMA BLU, B.P. 30636, LOME	200:-
94.05.19	TOGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MOLKOM	105:-
94.05.24	BIRGITTA SVENSSON, ST TOMTEN, 534 92 TRÄVAD	50:-
94.05.25	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.05.30	TOGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MOLKOM	250:-
94.05.31	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.06.01	ULF O. GUNNEL KÄLLSTEDT, SUNDBY SÄTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
94.06.06	CURT PETTERSSON, GEIJERSKOLAN, RANSÄTER, 684 00 MUNKFORS	100:-
94.06.06	ÅKE OCH KARIN ENGSTRÖM, TORNVÄGEN 32, 741 00 KNIVSTA	100:-
94.06.13	MOLKOMS FOLKHÖGSKOLA, BOX 66, 660 60 MOLKOM	4056:-
94.06.21	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MOLKOM	170:-
94.06.22	KARIN BERTELSEN, ÅSGATAN 6, 662 00 AMÅL	200:-
94.06.27	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.06.28	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.06.29	LARS ERIKSSON, ÅSÖGATAN 166 1TR, 116 32 STOCKHOLM	100:-
94.06.30	MATS OCH ANNELIE REINHOLDSSON/FOLKE, HOLBÄCKSHULT 7 598 95 VIMMERBY	100:-
94.06.30	HELEN MAGNUSSON, ÅNGSVÄGEN 3 B, 693 30 DEGERFORS	100:-
94.07.01	FÖRENINGEN KARIBU, C/O VESTLUND, BERGLIDEN 6, 131 42 NACKA	50:-
94.07.06	INGRID FAHLGREN, S. BULLTOFTAV. 25:29, 212 22 MALMÖ	100:-
94.07.07	MOLKOMS FOLKHÖGSKOLA, BOX 66, 660 60 MOLKOM	9570:-
94.07.18	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	50:-
94.07.28	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.07.29	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.07.29	MOLKOMS SKOLKOOPERATIV, BOX 66, 660 60 MOLKOM	9100:-
94.08.04	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	50:-
94.08.11	LISBETH LARSSON, BOX 387, 780 51 DALA-JÄRNA	80:-
94.08.12	TORA SIBBE, KALKUGNSVÄGEN 8 B, 597 30 ÅTVIDABERG	100:-
94.08.16	PERNILLA AXELSSON, ERIK DAHLBERG SV.26, C/O BJERED 374 37 KARLSHAMN	50:-
94.08.25	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.08.29	ULLA BRODOW, EKENÄSGATAN 9, 654 68 KARLSTAD	100:-
94.08.30	ANNA SEDVALL, VIMMERBY FOLKHÖGSKOLA, 598 21 VIMMERBY	150:-
94.08.31	BIRGITTA SVENSSON, ST TOMTEN, 534 92 TRÄVAD	50:-
94.09.01	ULF O. GUNNEL KÄLLSTEDT, SUNDBY SÄTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
94.09.02	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.09.13	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MOLKOM	170:-
94.09.28	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	30:-
94.09.28	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
94.09.28	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MOLKOM	200:-
94.09.28	HÅKAN FRANKLIN, KARTASGATAN 15, 654 61 KARLSTAD	200:-
94.09.30	K-A OCH GULLAN KAMPERIN, LILLGATAN 4, 660 60 MOLKOM	250:-
94.09.30	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MOLKOM	306:-
Summa för perioden:		26157:-

Utgifter under perioden 21/12 1993 - 30/9 1994:

Till CRASE:		
Lärarlöner		27 079:30
Övrigt till CRASE (Huvudsakl. ateljéerna, rep. cistern mm)		9 239:-
Informationskostnader (Här ingår bl a gåvo-T-shirts för 2 år)		5 110:13
Administrationskostnader (Huvudsakl. växlingsavg., överför.avg.)		2 136:20
Kostnader f. info-utskick (Avser AGBLE!. Återkrävs av Molkoms fh)		906:-
Summa för perioden		44 470:63